

Werkruimte in de eigen woning: de kostenaftrekbeperking

21 februari 2013

De ondernemer die zijn werkzaamheden verricht vanuit een – onzelfstandige – werkruimte in zijn privé woning, kan de kosten en lasten van die werkruimte niet in aftrek brengen op zijn winst. Deze aftrekbeperking ziet uitsluitend op "een werkruimte ten behoeve van de belastingplichtige zelf". Hof Amsterdam legt deze wettelijke bepaling strikt uit: als de werkruimte af en toe door anderen dan de ondernemer zelf wordt gebruikt – door waarnemers in de vakantieperioden – blijft de kostenaftrekbeperking van toepassing.

Gemma Masseur had haar fysiotherapiepraktijk aan huis, in een werkruimte in de (tot haar privévermogen behorende) eigen woning. Masseur claimde over 2005 een aftrek van € 4.320 aan huisvestingskosten. De inspecteur stond die aftrek niet toe. Masseur's werkruimte was een onzelfstandige werkruimte – de praktijkruimte had geen eigen ingang of opgang en beschikte niet over een eigen toilet –, de woning behoorde tot haar privévermogen, en zij dreef haar praktijk alleen. Daarmee was voldaan aan alle vereisten voor toepassing van de aftrekbeperking. Masseur was het daar niet mee eens en ging in beroep.

Rechtbank Haarlem en in beroep Hof Amsterdam waren het eens met de inspecteur dat de werkruimte naar verkeersopvatting geen zelfstandig gedeelte van de woning vormde. De praktijkruimte had geen eigen ingang en bevond zich tussen de privévertrekken op de eerste etage van de woning. De rechter vond het aannemelijk dat een dergelijke praktijkruimte geen additionele kosten met zich meebracht, en niet aan derden verhuurd kon worden.

Belanghebbende stelde nog dat de kostenaftrekbeperking niet van toepassing was omdat ook andere fysiotherapeuten de werkruimte gebruikten: de werkruimte was niet – uitsluitend – ten behoeve van haar zelf. Het Hof verwierp dat standpunt. Het gebruik door anderen was uitsluitend aan de orde bij vervanging, in de vakantieperioden van belanghebbende. Het Hof rekende voor dat de vervanging op maximaal 20 werkdagen per jaar plaatsvond, door twee waarnemers, ofwel circa 10% van het totaal aantal werkdagen per jaar. Ook bij een dergelijk beperkt gebruik van de werkruimte door anderen was nog steeds sprake van een werkruimte "ten behoeve van de belastingplichtige zelf". Het Hof besliste dat de aftrekbeperking ook van toepassing was op de energie-, schoonmaak- en inrichtingskosten die door het gebruik van de werkruimte werden opgeroepen. Het Hof verklaarde het hoger beroep ongegrond.

Commentaar

De kostenaftrekbeperking voor een werkruimte aan huis roept in de praktijk veel vragen op. Zie ook *BelastingBelangen*, juni 2007: [Wonen en werken in één pand](#). Ondernemers die van huis uit werken begrijpen de wettelijke regeling niet, en vinden die oneerlijk. Dat leidt steeds weer tot verwoede pogingen om aan de aftrekbeperking te ontkomen. Zo ook de belanghebbende in deze procedure. Die poging mislukte omdat zij haar werkruimte aan huis te weinig door con-collega's liet gebruiken. Als 10% niet voldoende is, gaat het dan wel goed bij 25%?